

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 122-1905)

Originalt emne

Vejviser

Indholdsfortegnelse

- 1) [Byrådsmødet den 8. juni 1905](#)
- 2) [Byrådsmødet den 29. juni 1905](#)

Uddrag fra byrådsmødet den 8. juni 1905 - side 13

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 122-1905)

Der forelaa Andragende fra Bogtrykker Laur. Bech om Understøttelse til Udgivelse af Aarhus Vejviser.

Nørgaard vilde meget beklage det, hvis Andrageren virkelig gjorde Alvor af sin Trusel om at standse med Udgivelsen af Vejviseren, saafremt han ikke af Kommunen fik den ønskede Understøttelse af 500 Kr. Ved sidste Budgetbehandling havde man ganske vist været enig om at lade Bevillingen til Hjælp til Udgivelsen af Vejviseren bortfalde, men da man ikke godt kunde undvære en saadan, burde man sikkert efter nærmere indhentede Oplysninger angaaende Forholdene ved dens Udgivelse tage under Overvejelse, hvorvidt der ikke maatte være Anledning til i hvert Tilfælde at yde Andrageren nogen Støtte til det angivne Øjemed

Harald Jensen følte sig overbevist om, at Udgivelsen af Vejviseren - som paaberaabt af Andrageren - var et meget lidt lukrativt Foretagende, der kun gav Udgiveren et ubetydeligt Vederlag for hans Arbejde. Han vilde anbefale, at man imødekom Andrageren, navnlig hvis

man, hvad denne i sit Andragende stillede i Udsigt, kunde blive fri for Annoncerne, saaiedes at det ommeldte Værk udelukkende fremtraadte som det, det skulde være, en Vejviser for Aarhus Købstad.

Lottrup vilde efter de faldne Udtalelser ogsaa stemme for, at man saa vidt muligt imødekom Andragendet, og skulde foreslaa, at man henviste Sagen til Erklæring af Budgetudvalget. Selv om man herefter kom til det Resultat, at man ikke kunde yde Udgiveren det ønskede Vederlag, kunde man maaske paa en anden Maade støtte ham f. Eks. ved at tegne sig for et større Antal Exemplarer af Vejviseren til Fordeling blandt forskellige kommunale Institutioner.

Laursen kunde, forinden man tog nogen Bestemmelse i Sagen, ønske oplyst, i hvor stort Antal Eksemplarer Vejviseren i det hele solgtes, der maatte sikkert være en hel Del Mennesker, der ikke kunde undvære den, men mange hjalp sig ganske vist ved kun at anskaffe den hvert andet Aar. En Vejviser maatte man sikkert have, og det vilde vel være rigtigst at lade et Udvalg overveje, om og hvorledes man skulde støtte Udgiveren af en saadan.

Schourup forstod ikke rigtigt, at Udgivelsen af en Vejviser for en By af Størrelse som Aarhus ikke kunde bære sig. Han havde dog intet mod, at Sagen henvistes til Budgetudvalget, men vilde tilføje, at det forekom ham, at et Tilskud af 500 Kr. i hvert Tilfælde var alt for stort.

Mikael Johansen saa ikke rettere end, at man paa ingen Maade kunde undvære en Vejviser for Byen; der var derfor næppe noget andet at gøre end at bevilge det Ansøgte, da Andrageren ellers opgav Udgivelsen af denne. Den ønskede Understøttelse var sikkert ikke overdreven, og det vilde være meget ønskeligt, om den kunde bevirke, at Annoncerne udgik af Vejviseren. Han skulde, for saavidt Sagen henvistes til Budgetudvalget, opfordre dette til at fremme den hurtigt, da Andrageren inden Juli Maaned maatte have Svar paa sit Andragende; i modsat Tilfælde vilde han lade Udgivelsen af Vejviseren falde.

Jacob Jensen var vis paa, at der, hvis Andrageren virkelig opgav Udgivelsen af Vejviseren, nok kom en anden, der vilde paatage sig denne. Man havde engang vedtaget ikke mere at bevilge Tilskud til Udgivelsen af Vejviseren, og denne Bestemmelse burde man blive staaende ved. Derimod kunde man maaske paa anden Maade støtte Udgiveren f. Eks. med at lade ham faa de aarlige Mandtalslister til Benyttelse ved Værkets Udarbejdelse.

Harald Jensen tvivlede ikke om, at nok en anden vilde forsøge at udgive en Vejviser, og det kunde maaske være, at et saadant Foretagende ogsaa kunde bringes til at bære sig. Noget andet var derimod, om man kunde være tjent med at faa en Vejviser af markskrigerske Annoncer i Stedet for den af Andrageren hidtil udgivne, der fremtraadte i en net Form og som, naar Annoncerne helt fjærnedes fra den, vilde blive endnu mere tiltalende.

Andragendet gik til Budgetudvalget til Erklæring.

Uddrag fra byrådsmødet den 29. juni 1905 - side 1

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 122-1905)

Der forelaa Indstilling fra Budgetudvalget vedrørende det til dette henviste Andragende fra Bogtrykker L. Bech om Bidrag til Udgivelsen af Aarhus Vejviser.

Formanden bemærkede, at Udvalget efter de fra Andrageren indhentede nærmere Oplysninger og navnlig under Hensyn til, at Tryknings-omkostningerne formentlig af ham var anslaaede for højt, ikke havde ment at kunne anbefale at bevilge det ansøgte Tilskud af 500 Kr. Selv om man vilde være stemt for at yde ham et mindre Bidrag i det omhandlede Øjemed, kunde dette næppe nytte noget, idet han overfor Taleren bestemt havde erklæret, at han vilde ophøre med Udgivelsen af Vejviseren, hvis han ikke fik det af ham ønskede Tilskud

Nørgaard skulde oplyse, at Grosserer Schourup og han, der vare Medlemmer af Budgetudvalget, ikke havde været tilstede i det Møde, hvori den foreliggende Indstilling blev vedtaget. Schourup havde talt med Fagmænd om det af Bech gjorte Overslag, og disse havde ikke fundet de af ham beregnede Tryknings-udgifter for høje i Forhold til det præsterede Arbejde. Saavel det nævnte Medlem som Taleren kunde, da det vilde være uheldigt, om Vejviseren gik ind, være tilbøjelig til at yde Andrageren et mindre Tilskud, f. Eks. 200 Kr., som han indtil sidste Aar havde faaet til Udgivelse af Vejviseren. Naar Andrageren fik dette, betænkte han sig nok paa at opgive den.

Harald Jensen havde ogsaa underkastet de af Andrageren opstillede Beregninger en Undersøgelse, og var kommet til det Resultat, at han ikke havde ansat Udgifterne ved

Vejviserens Udgivelse højere end forsvarligt. Naar det saaledes af Udvalget særlig var fremdraget, at Udgifterne til Trykning var anslaaet for højt, skulde Taleren blot hertil sige, at efter de Lønsatser, der gjaldt i det Trykkeri, han ledede, vilde Udgifterne til Sætningen pr. Ark beløbe sig til 46 Kr. 94 Øre, medens Andrageren kun havde beregnet 37 Kr. pr. Ark. Ganske vist var Lønsatserne noget højere i Talerens Trykkeri end sædvanligt, men efter den tariffmæssige Betaling efter vedkommende Fagforenings Vedtagelse vilde Omkostningerne ved Sætningen udgøre 38 Kr. 70 Øre pr Ark, og naar Andrageren havde anført Trykningsudgifterne lidt lavere pr. Ark, maatte det formentlig tilskrives, at Taleren lod sætte med Maskine, hvorved han nok kunde tjene lidt om end ikke ret meget, da Arbejdstiden var kortere og Lønsatsen lidt højere for Arbejde med Maskine. Taleren kunde saaledes ikke erkende, at Andrageren havde beregnet sine Udgifter for højt, og han skulde oven i Købet gøre opmærksom paa, at Andrageren paa enkelte Punkter havde regnet i sin egen Disfavør, idet han dels havde beregnet at kunne sælge 600 Eksemplarer af Vejviseren, mens han hidtil kun havde kunnet, sælge 400, dels ved sin Beregning af Udgifterne var gaaet ud fra, at der kun skulde trykkes 30 Ark, medens Vejviseren i Fjor omfattede over 33. Taleren vilde beklage, hvis Andrageren virkelig blev nødt til at opgive Udgivelsen af Vejviseren ; selv om en anden mulig vilde begynde at udgive en saadan, var det ikke godt at vide, hvorledes den vilde blive. Han fandt ikke, at et Tilskud af ,500 Kr. vilde være for stort - der tjentes sikkert saa at sige intet ved Udgivelsen -, men vilde Byraadet ikke bevilge saa meget, skulde han foreslaa, at man i hvert Tilfælde ydede ham et Tilskud paa 300 Kr.

Jakob Jensen forekom det, at man ved Afgørelsen af, om Tryknings-udgifterne af Andrageren var beregnede for højt, maatte lægge de i dennes Trykkeri gældende Lønsatser til Grund, og de var meget lavere end dem, der var gældende i det af den foregaaende Taler ledede Trykkeri. Han fandt ikke, at Kommunen som saadan havde saa stor Interesse i Udgivelsen af Vejviseren, at man derfor skulde bringe Ofre. Derimod kunde man overlade Udgiveren Mandtalslisterne, noget der vilde lette Arbejdet meget for ham. Naar Prisen for Vejviseren blev sat f. Eks. 1 Kr. op, blev det de i denne interesserede, der kom til at betale Udgifterne ved den, hvilket jo kun var rimeligt.

Mikael Johansen fandt ikke, at det spillede nogen stor Rolle for Kommunen, om den ydede et Tilskud af nogle Hundrede Kroner til Vejviseren. Det, der maatte være det afgørende var, om Vejviseren udgaves i en saadan Form, at den opfyldte sin Bestemmelse, og det syntes han, den gjorde. Forsaavidt man ikke vilde bevilge Andragendet i sin Helhed, vilde han

stemme for at yde Andrageren et Tilskud af 300 Kr. Det forbavsede ham iøvrigt af Nørgaards Udtalelse at se, paa hvor gyngende Grund Budgetudvalget befandt sig i den foreliggende Sag.

Laursen troede, at Værdien af Annoncerne i Vejviseren meget undervurderedes. Annoncerne generede i Virkeligheden ikke, og Andrageren maatte sikkert kunne have i hvert Tilfælde nogen Indtægt af dem.

Harald Jensen skulde fremhæve, at han i sine Betragtninger over de af Andrageren opstillede Beregninger udtrykkelig havde taget Hensyn til Fagforenings Tarifen, som denne var nødt til at rette sig efter. At sætte Prisen for Vejviseren op), kunde næppe hjælpe, da Salget af den saa kun blev meget mindre Folk vilde nu engang hellere laane end købe den.

Nørgaard maatte gøre Mikael Johansen opmærksom paa, at Udvalget ikke i mindste Maade stod usikkert over for den foreliggende Sag. Man var enig om, at den ansøgte Understøttelse paa 500 Kr. var for stor, men derfor kunde enkelte af Udvalgets Medlemmer jo godt være stemte for at give ham et mindre Tilskud. Var der Stemning for at yde ham et Bidrag af 300 Kr., skulde Taleren ikke modsætte sig det, ligesom han intet havde imod, at man tillod ham at optage Annoncer i Vejviseren og benytte Mandtalslisterne til dens Udarbejdelse.

Johan Pedersen kunde være med til at give Andrageren et mindre Tilskud, man kunde tænke sig, at man til Gengæld stillede som Betingelse, at Andragereren til Vejviseren benyttede Mandtalslisterne, for at den kunde blive saa nøjagtig som mulig.

Formanden skulde, forsaavidt Andrageren trods sin bestemte Udtalelse i modsat Retning herefter vilde fortsætte Udgivelsen af Vejviseren, ikke have noget imod, at man bevilgede ham et Tilskud af 300 Kr. Andrageren havde tidligere haft Adgang til at benytte Mandtalslisterne, men da han efter eget Sigende kun kunde faa disse om Aftenen og om Natten, blev Arbejdet med disse ham for dyrt Annoncer brød Andrageren sig ikke om, da det ikke kunde betale sig at holde en Annonceagent, og han ikke selv vilde eller kunde samle Annoncerne til Vejviseren.

Mikael Johansen ansaa ikke Annoncerne for at have stor Værdi for Udgiveren af Vejviseren. Mandtalslisterne var ikke til stor Nytte for Andrageren, da det gentagne Gange havde vist sig, at de ikke var saa nøjagtige som Vejviseren.

Det vedtoges at yde et Tilskud af 300 Kr. og derhos at tilbyde Andrageren en Benyttelse af

Mandtalslisterne efter nærmere Aftale med Skatte-kontoret.

